

Frá maskindeildini

støð, skúlastovur, skúlaheim til 64 næmingar í ein- og tveymans kómrum.

Skúlaheimið

Um skúlaheimið segði Helgi Øster, sum er fyrstoðumaður, at hesi 5 seinastu árin hava 819 dreingir búð á heiminum. Hetta er tó soleiðis at skilja, at hesir hava gingið aftur, soleiðis at 328 ymiskir dreingir — allir av bygd — hava búð á heiminum, og er hetta 33. skeið sum nú er inni. Á skúlaheiminum eru 30 seingjapláss, men trongligt er. Ein orsøkin til at væl hevur gingið er, at dreingirnir altíð hava vist hjálpssemi, og gingið til handa tá á hefur staðið, segði Helgi Øster.

Meistaralæran avloðað

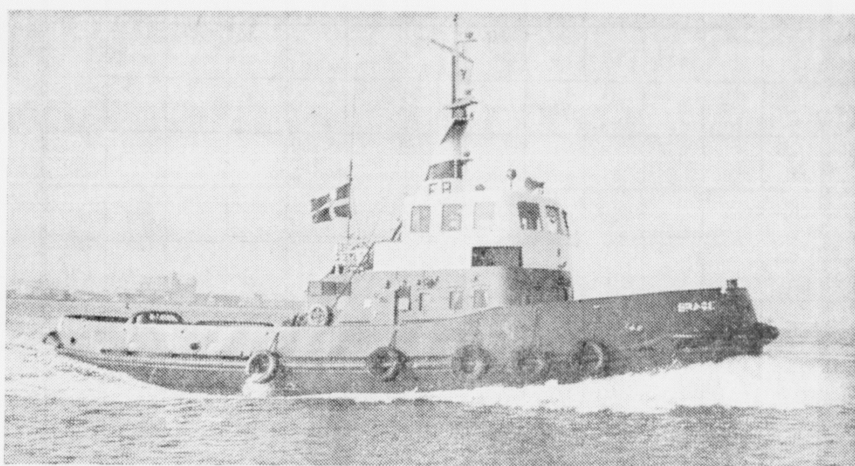
Vit hava í Føroyum tað sokallaðu meistaralæruna. T. v. s. at lærlingurin er í læru hjá meistara, og gongur í tekniska skúlan nakrar vikur um árið. Afturat hesum er nú komin forskúli. Skipanin við forskúla er gomul í t. d. Danmark, men aftur aðrastaðni t. d. í Hállandí eru teir gingnir heilt burtur frá meistaralæruni.

Teir hava aðra skipan, soleiðis at lærlingurin fer beinleiðis í skúla og lærir hann har alt sum krevst. Síðani fer tá út-lærði handverkarin í læru til tað vinnugrein sum hann hevur hug til.

Vit spurdu Johan Ziska, um ætlanin er at ganga frá meistaralæruni í Føroyum, og sigur hann, at tað er einki at ivast í. Hesin háttur er munandi betur enn meistaralæran, og kunnu vit roknað við, at eingin meistaralæra verður í Føroyum eftir einum átta árum, sigur J. Ziska.

Meistararnir megu gjalda

Eins og tað er við tekniska skúlanum skulu meistararnir gjalda forskúlan fyri lærlingin. Harafturat er lærutíðin vorðin stýtt og lønin farin upp, so býrðan sum meistarinn skal bera verður alt tyngri, segði Johan Ziska. Tað er tí ikki beint, sum onkurt blað hava skrivað, at meistarinn útnyttar lærlingin, men tvørturímóti hevur meistarinn vist, ikki minst nú forskúli er settur á stovn, at teir bert

Sameinda Sleiparafelagið og felagið E. M. Svitzer, hvørs sleiparar eiga at vera kendir av nógvum føroyingum, ið hava ferðast við Tjoldrinum millum landa, hava keypt ein nýggjan sleipara úr Svøríki. Brage, sum hann eitur, hevur kostað 1,7 milj. kr. og er bygdur á ASI-smíðjuni í Svøríki. Hann er 120 brúttotons stóur og maskinarið í honum er sum í flestollum sleiparum ikki lítið: Ein átta-cyl. NOHAB fyrtakt V-

hava áhuga av, at virka føroyska handverkinum til frama, segði J. Ziska, og hann helt fram, um tíman kostar lærlingurin meistarinum í dag meir enn sveinurin.

tor.

motor sum gevur 1200 hestar. Hann skal nýtast í havnini í Keyppmannahavn og hevur vendiskrivi av KAMEVA-slagnum — tað sama slagði sum dansku verjuskipini undir Føroyum eisini hava. Hetta ger

at hann er lættur at manøvrera, og tað hevur eisini týdning um veturin, tí hann kann eisini nýtast sum ísbrótari. BRAGE er lítill men sterkur.

micky.

Aðalfundur

Føroya Reiðarafelag hevur ársaðalfund týsdagin tann 2. desember kl. 17.00 á Hotel Havnja.

Dagsskrá eftir lógini

Tórshavn, 7. nov. 1969

NEVNDIN

sitt eldgos, ið altíð er í virksemini.

10.8.: Eftir ítalskum máti komu vit reittuliga tíðliga avstað henda morgunin og fóru í hampuligari tíð á land í Lingua á Salina. Nú høvdu ítaliu-menn langt um leingi tikið seg saman um at gera okkurt til nyttu. Út fyri bygdini løgu 30 maskinbátar, ein til hvønn lið-leiðara, og á sandinum 90 ára-bátar, ein til hvønn luttakara. Allir bátarnir høvdu landa-navn og eitt lítið træflagge. Hvør uppfinnarin av føroyska flagginum var, fingur vit ongantíð uppspurt. Líkamikið, sjáldsamt var tað: Hvitur dúkur við forskotnum reyðum og bláum krossum (»reyði krossur« og »blákrossur«). Fáir av luttakar-unum mundu ikki kenna flagg okkara, men organisatións-mennirnir høvdu hvørki tímað at gjort sær tann ómak at spurt føroyingar ella nakrar aðrar um útsjónina av flagginum, men høvdu í staðin funnið upp á eitt sjálvir.

Ein nýjðrakett boðaði um 10-tíðina frá, at nú var kappingin byrjað. Flestu bátarnir sigldu suður um oynna. Vit valdu at royna í ymskum pláss-um, so mennirnir vóruð sleptir so við og við, meðan leiðarin, Martin, sigldi ímillum í maskin-bátinum.

Vit royndu íll fyrst á tolu-liga stórum dýpi, 15—20 m, men allastaðni var at kalla líka oyði, sum uppi á mánakenda gosopinum.

Eftir hálvum tím mátti fyrsti maðurin upp vegna hvarðing-høvuðpinu, og hinir kei fu seg

eisini sjúkar. Svávuleitranin var við at gera vart við seg. Lækna-báturin varð boðsendur, men lækarnir kundu einki gera, uttan at ráða tí sjúka til at sova ein hálvan tíma. Hesum ráðum fylgdu vit. Eftir tveimum tím-um hildu vit bestu ráð vera at lata menninar allar royna í ein-um stað, í eini vík vestan fyri Punta Marcello, har dýpini vóru hóskandi fyri okkum.

Har komu eisini aðrir til, t. d. danir, norðmenn, onkur cubanari og onkur fraklendingur.

Eftir 6 tíma kaving vóruð út-lúgvað mennirnir togaðir inn-annarboða. Kappingin var av, og vit høvdu einki fingið. Heldur ikki hesa ferð eydnaðist tað. Tungir í huga sigldu vit móti avreiðingarplássinum á pallinum í Lipari.

Har var svart av fólki á pallinum, har veiðan skuldi avreiðast og steypútbýting fara fram. Men tað visti seg nú, at aðrir enn vit vóru í dopurhuga. So lítla veiðu hevði eingin roknað við.

Bretland, sum hevði roknað við at verða millum 5 bestu londini, hevði millum lítið og einki fingið (og besti maður teirra hevði als ongan fisk skotið). Harpunirnir hjá cubanska heimsmeistaraliðinum vóru stólnar beint aðrenn kappingina, so teir høvdu bert eina reservaharpu í part eftir og máttu tí vera avbera varnir við ikki at skjóta hvat sum helst; veiða teirra var hareftir.

Ikki skil dyljast fyri, at tað var ein lætti hjá okkum at fretta at vit als ikki vóru einsa-mallir um onga veiði.

Heili 3 onnur lond vóru í somu støðu. Hvorki Tjekkoslovakia, Pólland ella Eysturriki høvdu fingið fisk.

Alt Norðureuropa lá í niðara endanum; norðmenn og hálend-ingar høvdu 1 fisk, danir og sviar 2 o. s. fr.

Sum ventað gjordust ítaliu-menn heimsmeistarar og løgu væl framman fyri nr. 2, fraklendingar. Teir høvdu í nógv harrans ár kavað við hesar oyggjar og vistu, hvar fiskur var. Individuelt gjordust ítaliu-mennirnir, Scarpati, Gasparri og Santoro nr. 1, 2 og 3.

Minsta loyvda vekt var 500 g og mesta 10 kg.

Úrslitini vóruð hesi:

1. Italia	138.320 stig
2. Frakland	75.200 —
3. Brasil	51.500 —
4. Spania	47.500 —
5. USA	46.900 —
6. Jugoslavia	39.770 —
7. Malta	35.410 —
8. Chile	32.400 —
9. Libanon	32.380 —
10. Monaco	26.280 —
11. Cuba	21.180 —
12. Grikkaland	20.950 —
13. Japan	15.780 —
14. Portugal	15.090 —
15. Venezuela	14.570 —
16. Jersey	13.700 —
17. Luxemburg	13.020 —
18. Argentina	12.490 —
19. Bretland	11.200 —
20. Suðurafríka	8.150 —
21. Írland	8.110 —
22. Belgia	7.100 —
23. Danmark	2.890 —
24. Svøríki	1.260 —
25. Noreg	1.180 —
26. Háland	1.000 —
27. Føroyar	—

28. Tjekkoslovakia — —
29. Pólland — —
30. Eysturriki — —

10 tey bestu einstaklingaúrslitini:

1. Scarpati (Italia)	51.200
2. Gasparri (Italia)	47.520
3. Santoro (Italia)	39.600
4. Paheroo (Frakland)	31.800
5. Correia (Brasil)	25.150
6. Valentin (Frakland)	24.900
7. Micaleff (Malta)	24.900
8. Gomis (Spania)	19.500
9. Barthman (USA)	19.000
10. Escarez (Frakland)	18.500

Samanber hesi tøl fyri plaser-ing landanna við tøluni úr Árnafirði í ár. Útrokningin var hin sama, bert var 250 g minsta loyvda vekt í Árnafirði, her 500 g. Tveir teir bestu menninir í Árnafirði høvdu meira enn 5.000 stig. So tøluni høvdu kanska verið væl størri um heimsmeistarakappingin hevði verið hildin í Føroyum.

Á pallinum vóruð nú aftur roður hildnar, og steyp bytt út til eini 12 tey bestu londini. Tað vakti látur millum luttak-ararnar, tá formaðurin fyri organisatiónsnevndina tók orðið. Eingin hevði sæð henda mann fyrr, og flestu luttakarnir mundu halda, at hann átti at farið heim og grívið seg niður av skomm. Men fjöldin á plássinum fagnaði honum stórliga og helt eftir øllum at doma, at Italia bæði hevði klárað kapping og organisatión til ug.

Seinni um náttina var veitsla á Hotel Archipelago á Vulcano. Har vóruð upp aftur fleiri steyp bytt út, og endin var, at

øll lond fingur steyp. Føroyar fingur avbera stórt og vakurt silvursteyp, givið av CMAS-skrivaranum Irina van Armen.

Dagin eftir fóru øll liðini av stað, summi til Milazzo, onnur til Napoli, meðan føroyingar fóru við Lo Scigno, sum skuldi fara til Napoli. Onkur spurdi um vit vóru so svakir at fara við hási danguni, hon mundi brúka í minsta lagi 3 vikur til Napoli. Til Napoli komu vit heldur ongantíð við Lo Scigno, men eftir drúgva ferð við maskinskaða og øðrum, eydnaðist at vinna til lands í Vibo Valencía í Suðuritalia. Tá hildu vit ráðiliga vera at siga gomlu Lo Scigno farvel og halda leiðina norðureftir við toki.

Hendan heimsmeistarakappingin, hin 9. í søguni av sínum slag, var stórt vónbrot fyri allarflestu luttakarnar. Serliga teir, ið høvdu luttikið í seinastu kappingini á Cuba, ið nú meira enn nakrantíð er vorðin klassisk fyri meistarliga organisatión, máttu nú spyrja seg sjálvan: Kann ein kapping veruliga organiserað so vánaligt sum henda?

Yvirhøvar kann sigast, at 9. heimsmeistarakappingin var eitt dømi um, hvussu ein kapping ikki má organiserað, um hetta orð yvirhøvar kann brúkað um kappingina í Italia.

Arnbjørn R. Thomsen.